

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010199
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a členov senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Hunáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre pokračovací prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/37/2023 zo dňa 10. 07. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/37/2023 zo dňa 10. 07. 2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistený deň, približne v mesiaci júli 2021, v čase okolo 20:00 hod., v Detve, pod príslubom peňažného plnenia pohol poškodenú maloletú C. B., nar. XX. XX. XXXX, k orálnemu sexu po tom, ako maloletú C. B. s jej súhlasom na účely detskej prostitúcie odfotila na amfiteátri v Detve D. E., F. XX. XX. XXXX, trvale bytom G., H. XXX/XX a následne odoslala jej fotku prostredníctvom aplikácie messenger mužovi pod nickom „G. I.“, ktorému bola D. E. ponúknutá poškodená za účelom sexuálneho aktu za finančnú hotovosť vo výške 20 €, pričom D. E. s poškodenou maloletou C. B., so súhlasom poškodenej I. B., na základe dopytu zákazníka sa dohodli, že pôjdu vykonať sexuálne služby, na čo nastúpili v čase okolo 20:00 hod. na ul. Partizánskej v Detve, neďaleko obchodu COOP Jednota, do osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb Combi, ŠPZ: G., čierna metalíza, v ktorom sa nachádzal obvinený A. B. a jeho brat J. B., F. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX a všetci sa spoločne presunuli do opusteného kameňolomu, ktorý sa nachádza za zimným štadiónom v Detve, kde D. E. povedala poškodenej I. B., aby za finančnú odmenu orálne uspokojila obvineného A. B., s čím poškodená I. B. pod vidinou zisku finančných prostriedkov súhlasila a vykonala orálny sex s obvineným A. B., ktorý mal vedomosť o tom, že poškodená I. B. nemá 18 rokov, za čo obvinený A. B. a svedok J. B. vyplatili D. E. finančnú hotovosť za sexuálne služby celkovo vo výške 40 € v dvoch 20 € bankovkách, ktoré si D. E. odložila a neskôr vyplatila z utrížených peňazí čiastku vo výške 15 € poškodenej maloletej C. B., nar. 28. 04. 2007,

2/ v presne nezistený deň, približne v mesiaci júli 2021, v čase okolo 19:30 hod., v G., pod príslubom peňažného plnenia, pohol maloleté I. B., nar. XX. XX. XXXX a P. J., nar. XX. XX. XXXX k orálnemu sexu a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že poškodené I. B. a P. J. nemajú 18 rokov tak, že po predchádzajúcej telefonickej dohode s poškodenou I. B., v Detve na Námestí SNP v čase okolo 19:30 hod. obe maloleté nasadli do osobného motorového vozidla, na ktorom ich obvinený A. B. odviezol na odľahlé miesto bývalého kameňolomu za zimným štadiónom v G., kde následne bol maloletými pod príslubom finančnej odmeny orálne sexuálne uspokojovaný priamo v tomto vozidle, pričom po akte odovzdal maloletej I. B., finančnú odmenu vo výške 40 €, z ktorej časť peňazí vo výške 20 € maloletá I.

B. odovzdala maloletej P. J., a nasledujúci deň, za tých istých podmienok a tým istým spôsobom došlo k opätovnému orálnemu uspokojeniu obvineného zo strán maloletých C. B., F. XX. XX. XXXX a I. J., nar. XX. XX. XXXX, za čo obvinený odovzdal maloletej C. B. peňažnú čiastku vo výške 40 €.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Zvolen uložil podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) spolu s § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 42 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022, právoplatný dňa 25. 11. 2022, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 42 mesiacov a to výroku o treste u obžalovaného A. B.. Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022 zostali týmto nedotknuté.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10. 07. 2024 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a preto vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, pričom sa pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil ustanoveniami § 34 a nasl. Tr. zák. Okresný súd zistil dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný. Zo správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica súd zistil, že v správaní obžalovaného sa vyskytli opakované negatíva, za ktoré bol opakovane disciplinárne potrestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022, právoplatným dňa 25. 11. 2022 bol obžalovanému ukladaný úhrnný a spoločný trest vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o vine, ako aj všetkých výrokov, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/73/2022 zo dňa 29. 06. 2022. Okrem uvedeného trestu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022 uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 42 mesiacov. Prvostupňový súd tak v danej veci ukladal trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. Zákonom stanovená trestná sadzba za posudzovaný skutok je v rozsahu 1 rok až 5 rokov. S ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol viackrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, a ktorý bol viackrát vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, a s ohľadom aj na okolnosti prípadu súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný podaním doručeným okresnému súdu dňa 24. 07. 2024. Podané odvolanie smerovalo voči výroku o treste a obžalovaný v ňom žiadal krajský súd, aby mu trest znížil na 12 mesiacov, a aby sa zaoberal aj znížením uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Zároveň navrhol, aby mu krajský súd zrušil uložené ochranné liečenie, pretože on nie je vôbec závislý na drogách a v minulosti už ústavnú liečbu absolvoval.

Krajský súd vyzval obhajcu obžalovaného, aby dôvody odvolania prípadne doplnil. Obhajca dňa 27. 09. 2024 doručil krajskému súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že odvolanie podané samotným obžalovaným bolo aj písomne odôvodnené, pričom nad rámec tohto odôvodnenia on nemá, čo vo veci uviesť.

Následne bolo krajskému súdu doručené ďalšie podanie obžalovaného, v ktorom uviedol, že dňa 07. 10. 2024 požiadal Okresný súd Zvolen o ustanovenie iného právneho zástupcu, nakoľko jeho súčasný právny zástupca sa dopustil tak závažných konaní pri plnení právneho zastupovania, že stratil jeho dôveru. Okrem uvedeného obžalovaný žiadal, aby krajský súd vrátil celý spis na Okresnú prokuratúru Zvolen a to z dôvodu, že na súde sa neriešila ďalšia trestná činnosť, ktorá bola spáchaná v súbehu s prejednávanej trestnou činnosťou. Uviedol, že ide o to, že okresný súd neriešil tú skutočnosť, že auto, ktoré obžalovaný šoféroval, bolo ukradnuté a túto skutočnosť je nutné riešiť a musí byť vec rozšírená aj o trestný čin krádeže motorového vozidla.

Dňa 14. 10. 2024 bola krajskému súdu doručená žiadosť obhajcu o oslobodenie spod povinnosti obhajovania. V tejto obhajca uviedol, že obžalovaným bola na Okresný súd Zvolen doručená žiadosť o ustanovenie iného obhajcu vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 0Tp/271/2024 a vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4T/103/2024. Uviedol, že v prvej uvedenej

veci mu bolo doručené opatrenie zo dňa 11. 10. 2024, ktorým mu bolo v danej trestnej veci zrušené ustanovenie obhajcu. K samotnej žiadosti obžalovaného uviedol, že skutočnosti v nej uvedené sú nepravdivé. Obhajca disponuje písomným prehlásením obžalovaného spolu s poučením, že na hlavnom pojednávaní mieni urobiť vyhlásenie, že je nevinný, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný. Okrem toho, disponuje písomným pokynom obžalovaného, že nežiada podať proti rozsudku odvolanie. Aj napriek tomu obžalovaný proti rozsudku sám písomné odvolanie podal. Ďalej uviedol, že obžalovanému nikdy žiaden prísľub trestu nedal a svoje povinnosti si vždy plnil riadne. Obžalovaný si však vyhodnocuje situáciu po svojom, vykonáva úkony bez predchádzajúcej konzultácie a preto z dôvodu straty dôvery medzi ním a obhajcom žiada obhajca o oslobodenie spod povinnosti obhajovania v tejto veci.

Dňa 16. 10. 2024 sa v predmetnej veci konalo na krajskom súde verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obhajca a aj obžalovaný. Predseda senátu vyzval obžalovaného, aby uviedol dôvody, na základe ktorých žiada vymeniť obhajcu. Poukázal na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa už o výmenu obhajcu žiadal, kedy bol predchádzajúci obhajca spod povinnosti obhajovať oslobodený a bol mu ustanovený súčasný obhajca. Obžalovaný uviedol, že nového obhajcu si chce zvoliť z dôvodu, aby sa mu dokazovala vina, nakoľko vyhlásenie o vine urobil nerozvážne. Predseda senátu obžalovaného poučil, že za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obžalovaný a poukázal na ustanovenie § 36 ods. 4 Tr. por. Zároveň obžalovanému uviedol, že odo dňa vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní (dňa 10. 07. 2024) až do dňa konania verejného zasadnutia na krajskom súde (dňa 16. 10. 2024) ubehla značná doba a preto žiadať o výmenu obhajcu pár dní pred konaním verejného zasadnutia, resp. až na verejnom zasadnutí je v zjavnom rozpore s citovaným ustanovením § 36 ods. 4 Tr. por., navyše pokiaľ obžalovaný nevie uviesť, resp. uvádza nepravdivé dôvody prečo by mohla byť dôvera medzi ním a jeho obhajcom narušená. Krajský súd dodáva, že súčasný ustanovený obhajca je už v poradí druhým ustanoveným obhajcom obžalovaného, nakoľko obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní na okresnom súde, po poučení o možnosti urobiť jedno z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že si chce zvoliť nového obhajcu na základe čoho samosudca hlavné pojednávanie za účelom zvolenia si obhajcu odročil. Nakoľko si obžalovaný obhajcu nezvolil a následne bol v inej trestnej veci vzatý do väzby, bol mu ustanovený nový (súčasný) obhajca.

Krajský súd tak potom toto konanie obžalovaného posúdil ako obštrukciu zo strany obžalovaného, ktorý sa takýmto spôsobom snažil oddialiť právoplatné rozhodnutie vo veci. Krajský súd z uvedených dôvodov žiadosti obžalovaného, ako aj obhajcu (ustanovenie § 43 ods. 3 Tr. por.), v predmetnom prípade nevyhoviel.

K prípadnej zbiehajúcej sa trestnej činnosti spočívajúcej v krádeži motorového vozidla krajský súd obžalovanému uviedol, že pokiaľ došlo k ďalšiemu trestnému činu a dozvedia sa o ňom orgány činné v trestnom konaní, bude začaté ďalšie trestné konanie a trestné právo má mechanizmy, ako takúto prípadnú zbiehajúcu sa trestnú činnosť postihnúť.

V konečnom návrhu obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní a požiadal, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok považuje za zákonný, tak o výroku o vine, ako aj vo výroku o treste. Doplnil, že v danom prípade ide o trest súhrnný, kde obžalovaný za posudzovanú trestnú činnosť dostal de facto trest odňatia slobody len vo výmere 6 mesiacov, pričom zákonná sadzba je 1 až 5 rokov. Z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v rámci konečného návrhu požiadal o odročenie verejného zasadnutia a vrátenie spisu okresnému súde, lebo auto, ktoré šoféroval, bolo kradnuté, a teda má byť vyšetrovaný aj trestný čin krádeže. Čo sa týka prejednávanej veci uviedol, že skutky ľutuje.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by

odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest, má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného A. B., ktorý bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu o treste. Krajský súd na tomto mieste poukazuje aj na vykonané dokazovanie, kde sa pred jeho ukončením okresný súd opýtal procesných strán, a teda aj obžalovaného, či majú nejaké návrhy na doplnenie dokazovania, pričom ich odpovede boli negatívne.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že trestný zákon v sankcii ustanovenia § 202 ods. 1 Tr. zák. umožňuje páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 rok až 5 rokov. Okresný súd obžalovanému uložil súhrnný trest vo výmere 15 mesiacov s tým, že obžalovanému pričítal dve poľahčujúce (§ 36 písm. l), n) Tr. zák.) a dve príťažujúce (§ 37 písm. h), m) Tr. zák.) okolnosti. Nakoľko sa však jedná o súhrnný trest, a pri treste uloženom trestným rozkazom sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022 bola obžalovanému pričítaná len jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a dve príťažujúce okolnosti, mala byť len táto jedna poľahčujúca a tieto dve príťažujúce okolnosti pričítané aj pri uložení súhrnného trestu, čo by v čase uloženia trestu znamenalo, že trest mal byť ukladaný v rozmedzí 28 mesiacov až 60 mesiacov. Nakoľko sa medzičasom stala účinnou rozsiahla novela Trestného zákona, ktorá o. i. upravuje aj posudzovanie príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a zároveň s ohľadom na zásadu zákazu reformationis in peius, a s prihliadnutím na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov, na ktoré je súd povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu sa krajský súd stotožnil s trestom uloženým okresným súdom, ako aj jeho výmerou.

Okresný súd síce stručne, ale dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti.

Nad rámec uvedeného však krajský súd k výroku o treste dodáva, že obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022 uložený úhrnný a spoločný trest vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 42 mesiacov. Nakoľko k tomuto trestu súd ukladal súhrnný trest za zbiehajúcu trestnú činnosť, nesmel obžalovanému uložiť miernejší trest, ako mu bol uložený skorším trestným rozkazom (§ 42 ods. 2 druhá veta Tr. zák.). Zároveň mu súd bol povinný v rámci súhrnného trestu uložiť

aj trest zákazu činnosti, nakoľko tento bol uložený skorším trestným rozkazom a zároveň tomu nebránilo ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. zák. (§ 42 ods. 2 tretia veta Tr. zák.).

K námietke obžalovaného týkajúcej sa uloženého ochranného opatrenia krajský súd uzatvára, že toto bolo uložené trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 27. 09. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 11. 2022, a ktorý nebol vo výroku o ochrannom opatrení napadnutým rozsudkom zrušený. K námietke týkajúcej sa prípadnej krádeže auta sa krajský súd vyjadril v odôvodnení vyššie.

S ohľadom na vyššie uvedené tak súd nebol oprávnený obžalovanému ukladať kratší trest zákazu činnosti, ako ani mu rušiť uložené ochranné opatrenie.

K výmere uloženého nepodmienečného trestu krajský súd uvádza, že za posudzované čiastkové útoky prečinu sexuálneho zneužívania bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 15 mesiacov, čo predstavuje rozšírenie nepodmienečného trestu uloženého skorším trestným rozkazom (vo výmere 9 mesiacov) o 6 mesiacov. Krajský súd uzatvára, že ukladanie nepodmienečného trestu ešte kratšieho trvania by v predmetnej veci nebolo postačujúce na naplnenie účelu trestu a nenapĺňalo by ani zásady ukladania trestov.

Krajský súd konštatuje, že zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu. Krajský súd sa s odôvodnením okresného súdu v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné. Krajský súd dodáva, poukazujúc na uvedené dôvody, keďže sa stotožňuje s dôvodmi okresného súdu, že nevidel dôvod na zníženie uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného A. B., považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.